

Existují-li problémy, je třeba je uchopit a Pán nám je pomůže vyřešit. Nesmíme mít strach před nimi. Ježíš svým učedníkům říká: „To jsem já, nebojte se.“ Vždycky a ve všech životních těžkostech, problémech a novotách, s nimiž se musíme potýkat, je Pán přítomen. Můžeme sice chybovat, ale On je nám vždycky nablízku a říká nám: „Chybil jsi, vydej se tedy správnou cestou“. Není dobré používat líčidla a život maskovat, ne. Život je, jaký je, je to realita. Je takový, jaký ho chce Bůh, nebo jaký jej Bůh dopustí, ale musíme jej vzít takový, jaký je. A Duch Páně nám vnukne řešení našich problémů.

„Nemějte strach, to jsem já“ – tato Ježíšova slova platí stále: i v těžkostech a ve chvílích temnoty, kdy nevíme, co dělat. Vezměme tedy věci tak, jak přicházejí, s Duchem svatým a s pomocí Ducha svatého, a půjdeme v bezpečí správné cesty vpřed.

Prosme Pána o milost nemít strach, nelakovat život, ale brát jej tak, jak přichází, snažit se řešit problémy a usilovat o setkání s Ježíšem, který je nám nablízku vždycky, i v temných chvílích života.

papež František – kázání z Domu sv. Marty 13. 4. 2013

Další texty v týdnu

Po: Gn 12,1-9; Mt 7,1-5

Út: Gn 13,2.5-18; Mt 7,6.12-14

St: Iz 49,1-6; Sk 13,22-26; Lk 1,57-66.80

Čt: Gn 16,1-12.15-16; Mt 7,21-29

Pá: Gn 17,1.5.9-10.15-22; Mt 8,1-4

So: Gn 18,1-5; Mt 8,5-17

Uvedené knihy je možné zakoupit na adrese www.ikarmel.cz

Prameny, odkazy

Jeruzalémská Bible; Daniel J. Harrington – Sacra pagina; Silvano Fausti – Nad evangeliem podle Marka; Angelo Scarano – www.pastorace.cz;
Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti; ke stažení na www.vezmiacti.cz

Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze
jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti.
Ke stažení na www.vezmiacti.cz.

12. neděle v mezidobí – cyklus B

21. června 2015

³⁵Jednoho dne večer vybídl Ježíš své učedníky: „Přeplavme se na druhý břeh!“ ³⁶Rozpustili tedy zástup a vzali Ježíše s sebou, tak jak byl na lodi. Také jiné lodi jely s ním.

³⁷Tu se strhla velká větrná bouře. Vlny dorážely na loď, a ta se už plnila vodou. ³⁸On však ležel na zádi lodi na polštáři a spal. Vzbudili ho a řekli mu: „Mistře, je ti to jedno, že hyneme?“ ³⁹Probudil se, pohrozil větru a poručil moři: „Mlč! Buď zticha!“ A vítr ustal a zavládlo úplné ticho.

⁴⁰Jim pak řekl: „Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?“ ⁴¹Padla na ně bázeň, velká bázeň, a říkali si mezi sebou: „Kdo to asi je, že ho poslouchá i vítr a moře?“

Mk 4,35-41

1. čtení:

Job 38,1.8-11

2. čtení:

2 Kor 5,14-17

Evangelium:

Mk 4,35-41

Srovnání:

Mt 8,23-34;

Lk 8,22-25;

Žl 65,8;

89,10;

107,29

Úvod k meditaci

Dokážeme věřit více Ježíšovým slovům, než našim strachům? Odvážíme se vydat s Pánem na cestu po moři, nebo raději chceme zůstat na pevnině, kde se spolehneme na své vlastní síly?

Výklad biblického textu

Kontext: Tento úryvek je první ze tří vyprávění o zázracích, které následují po kázání u jezera (Mk 4, 1-34). Ježíš se zde projevuje jako Pán, mající moc nad přírodními živly a v následujících úryvcích také moc nad démony – uzdravení posedlého z Gerasy (5, 1-20) a moc nad nemocí a smrtí – vzkříšení dcery Jairovy a uzdravení ženy (5, 21-43).

Učedníci ovládnuti svými myšlenkami a strachy nemají ještě víru. Nedokáží jít s Ježíšem až na dno, do jeho smrti a vzkříšení. Nedokáží v důvěře odevzdat svůj život tomu, který spí a probudí se (obraz Kristovi smrti a vzkříšení).

Úryvek vrcholí jejich otázkou: „Kdo je vlastně Ježíš?“

v. 35: Večer – Temnoty jsou obrazem smrti. Noc všech nocí nastane tehdy, když se v poledne zatmí slunce a Pán usne.

Přeplavme se – Právě tuto noc se naplňuje exodus, dosahuje se druhého břehu.

v. 36: Také jiné lodi jely s ním. – Všichni musíme přeplout stejné moře, věřící i nevěřící. Na rozdíl od ostatních lodí věřící vědí, že je Ježíš s nimi, ale on neopouští nikoho z nás.

v. 37: V noci se rozpoutá peklo, všechno směřuje k záhubě. Člověk svým myšlením a činnostmi směřuje ke své „záchraně“, přestože ví, že je to beznadějně zbytečné, jedná se od počátku o nezdařený pokus.

v. 38: Ježíšův spánek je vyrovnaný a klidný, protože Boha poslouchá a důvěřuje mu, na rozdíl od Jonáše, který před Bohem utíká. Ježíš spí a nechává Boha, aby jednal. Ježíšův spánek je obrazem jeho smrti, která bude prubířským kamenem víry učedníků.

Je ti to jedno, že hyneme? – Strach ze smrti je první starostí v každé z našich činností; nezahynout je náš bůh. A Pána tu vzýváme jen jako prostředek spásy.

v. 39: V obtížích, které jsou přirozeného rázu, přebývá nepřítel, který se nás chce zmocnit skrze strach a nedůvěru.

K tématu

Bouře

Jak hroznou výčitkou je, když řekneme milované osobě: „Jsem ti asi úplně jedno!“ a jak hlubokou bolest jí způsobíme, když na ni křikneme: „Jsi mi úplně jedno!“ Touto svou otázkou: „Mistře, je ti jedno, že hyneme?“ apoštolové zpochybňují Kristovu schopnost či vůli postarat se o ty, kteří mu jsou svěřeni.

Obsah tohoto poselství je však širší. Plavba přes Galilejské moře symbolizuje plavbu životem, moře pak moji rodinu, moje společenství, samo mé srdce. Jsou to sice malá moře, mohou se v nich však náhle strhnout velké bouře. Kdo z nás nikdy nezažil chvíle, kdy Bůh jako by byl nepřítomen? Ježíš nenabízí recept, jak se vyhnout bouřím, ale slibuje sílu překonat je, pokud ho o to požádáme.

Raniero Cantalamessa – Biblické inspirace

Křesťan je povolán být odvážným ve vlastní slabosti. Situace z loďky mluví o našem strachu. Když nastala na moři bouře a přes loď se začaly převalovat vlny, učedníci volají: „Pane, zachraň nás! Hyneme!“ Strach je pokušením od démona. Je to strach jít dopředu Pánovou cestou. Existuje pokušení, které říká, že lépe bude zůstat v bezpečí. Avšak to je egyptské otroctví! Mám strach jít vpřed, mám strach z toho, kam mne Pán povede. Strach však není dobrým rádcem. Ježíš častokrát říkal: „Nemějte strach!“ Strach nám nepomáhá. Když Ježíš utišil rozbouřené moře, učedníci na lodi žasli.

I my též tváří v tvář hříchu, stesku a strachu se máme vždy obracet k Pánu. Hledět na Pána, rozjímat o Pánu. To v nás vzbudí krásný úžas z nového setkání s Ním. Řekněme: „Pane, mám toto pokušení, chci zůstat v této hříšné situaci. Pane, chce se mi poznat, jaké to je. Pane, mám strach.“ A apoštolové hleděli na Pána a řekli: „Pane, zachraň nás! Hyneme!“ A užasli v novém setkání s Ježíšem.

Nebudme naivní, ani vlažní křesťané, nýbrž stateční a odvážní. A naše odvaha se projeví tím, že překonáme strach a budeme stále hledět na Pána.

papež František 2. 7. 2013